

Határtalanul kirándulás

Felvidéki kiskörút szabadságharcosaink nyomában

2024. április 16-20.

HAT-KP-1-2023/1-000373

4 723 000 Ft támogatás

Az idei Határtalanul kiránduláson 43 hetedik évfolyamos diákunk vehetett részt, akiket 5 pedagógusunk kísért. A tervezett program a korábbi megvalósulási dátum és az időjárás miatt egy kicsit módosult, de így is egy rendkívül eredményes és tartalmas 5 napot tudhatunk magunk mögött sok-sok emlékezetes élménnyel.

A FELKÉSZÜLÉS

A sikeres pályázat híre után kezdtük az iskolában az aktív felkészülést. Minden 7. évfolyamos tanuló kapott egy 'Határtalanul' füzetet, amelynek elején a Rákóczi címer állt és az Andrássy család jelmondata: „Non videri sed esse” = „Nem látszani, hanem lenni”. Az első előkészítő órán, amely osztálykeretben zajlott, megismerkedtünk Szlovákia (illetve területének) rövid történetével, földrajzi elhelyezkedésével, mai lakosságának összetételével. A szakórákon is készültek a gyerekek a tanáraik vezetésével a kirándulásra, az órai jegyzeteiket a fent megnevezett füzetbe írták.

Tanórai felkészülés a 'Határtalanul' kirándulásra

Földrajz :

Kárpátok kialakulása, Magas-Tátra és a Csorba-tó
Szepes-Gömöri- érchegység, Selmec-i-körhégység és ezekhez kapcsolódó bányászat

Biológia:

fenyőfélék , id. és ifj. Szontagh Miklós

Kémia:

Ásványvizek jellemzői: vasas, kénes

Ének:

Gyöngé violának letörött az ága
Szózat
Kuruc katonadalok
48-as katonadalok
Csángó dalcsozor

Rajz:

gótika (Lőcsei Szent Jakab templom, Kassai Szent Erzsébet dóm)

Etika/Hittan

Andrássy Dénes és felesége, Franciska
Erdősi Imre

Irodalom: A fekete város – a regény rövid története

Történelem

A muhi csata, II. Rákóczi Ferenc, Thököly Imre, Görgey Artúr és a felvidéki harcok, Branyiszközi áttörés

Informatika: Google útvonaltervezés az útvonalterv alapján

A **Magyarság Házába** is ellátogattunk, ahol a karácsonyi tárlat folytatásaként húsvét témában határon túl élő magyar festők képeit tekintettük meg és értelmeztük. E kiállításon való részvétel arra is jó volt, hogy a passiójáték előadására készülő 7. évfolyam hangulati, érzelmi ráhangolódását segítse.

A felkészülés része volt pár feladat önálló megoldása, amelyet a Classroom felületén továbbítottunk, illetve minden tanuló kapott egy-egy gyűjtési témát, amit a többiek számára előadható formában kellett kidolgoznia.

A felkészülés alatt egyszer sor került a füzetek ellenőrzésére, amely után további javaslatokkal segítettük az eredményes jegyzetelést, gyűjtési munkát.

Az indulás előtti héten megbeszéltük az úton elvárt helyes viselkedést, tisztáztuk a szabályokat, s tanácsokat adtunk az úticsomag praktikus összeállítására. Az indulás előtti héten az utazással kapcsolatos szülői értekezleten tájékoztattuk a szülőket.

AZ UTAZÁS

1. nap

Reggel 6 órakor indult buszunk Budapestről. Az első program-megállónk Muhinál volt, ahol az emlékparkban az 1241-es csata hőseire emlékezve felkötöttük első nemzetiszínű szalagunkat.

A következő megállónk Kassán volt, ahol idegenvezetőnkkel, Filicki Tiborral találkoztunk: röviden megálltunk a premontrei templom előtt, felhívva a gyerekek figyelmét, hogy itt nyugszik II. Rákóczi Ferenc édesapja - I. Rákóczi Ferenc- és nagyanyja - Báthory Zsófia - , meglátogattuk a Rodostói házat, a Szent Erzsébet dómot, ahol a Rákóczi-kriptában koszorúztunk, s mivel az éneklés itt tilos, csendben elmondtuk a Himnusz első versszakát. A zuhogó eső bár sok mindenben akadályozott bennünket, de a vízköpők csodálatos működését csak ebben az időben láthattuk, ami nagy élmény volt.

Kassa után a Szádelői-völgyben, amelyen keresztül IV. Bélát a Bebekék menekítették, tettünk egy rövid sétát.

Az első napunk 18.00 órakor fejeződött be, amikor megérkeztünk Várhosszúrétre. A vacsora után még a társalgóban összegyűltünk: a következő nap programját megbeszéltük, a Lándzsás kerület történetéről adta elő gyűjtését az egyik tanuló, majd pedig 3 dalt gyakoroltunk, amelyet később a rozsnyói iskolában adtunk elő.

2. nap

A 6 órás ébredő és a 7 órás reggeli után a Szepesség felé vettük utunkat. Megérkezve Késmárcra először az artikuláris fatemplomot tekintettük meg, majd az új evangélikus templomban megkoszorúztuk Thököly sírját. Ezután beszélgettünk a városba a Szent Kereszt templomot érintve a Thököly-várhoz.

Szepesváralján a temetőben a branyiszkói áttörés szlovák honvédei előtt tisztelegünk koszorúnkkal, s felidézünk az 1848-49-es szabadságharcunk felvidéki napjait.

Szepeshely bazilikájánál a román és gótikus stílusjegyeket ismételtük át, illetve a hiteleshelyek szerepéről beszélgettünk. A Szürkeszakáll gejzír nagyon várták a gyerekek, de sajnos itt egy kicsit csalódnunk kellett. Idegenvezetőnk mesélte, hogy múlt héten dúsán ontotta a vizet az a gejzír, amit mi most teljesen kiszáradva

találtunk. Bár egy másik helyen a domb oldalában új feltörést is láthattunk, de ott még a mézskicsapódás nem történt meg. Ez a jelenség is tanulságos volt a gyerekeknek, mint az út során több hasonló élmény: a természet nem a turisták megrendelésére működik.

A napunk utolsó programja Lőcse, ahol olyan nagy szerencsénk volt, hogy utolsó belépőként, s a turistaszazonon kívüli időszaknak köszönhetően CSAK MI voltunk a templomban. Hatalmas élmény volt így végig nézni e templom csodálatos kincseit. A Szent Jakab templom után a városházára is be tudtunk menni, ahol egy lényegesen kiemelkedő összefoglalót hallhattunk Lőcséről. A főtéren való séta, a Thurzó-ház megtekintése után buszra szálltunk s utaztunk vissza szállásunkra, Várhosszúrétre.

A vacsora után megnéztünk egy részt a Fekete város című filmből, amelyet Lőcsén és Szepeshelyen forgattak, ezzel is a nap látottjait igyekeztünk még jobban rögzíteni.

3. nap

A 3. nap is korai felkeléssel kezdődött, hisz ma is Szlovákia északi határához kellett utaznunk, ahol a legjobban várt programunk következett: túra a Tar-patak vízéséseihez a Magas-Tátrában. Maga az idő is egy csoda volt, illet még senki sem élt meg közülünk: szikrázó napsütés, vakító kék, felhőtlen ég, s apró kristályként pilinkéző hópelyhek. Az egész napos túra után a kakashlompnici templomban megnéztük a kerlési csata Szent László történetének „freskóképregényét”, majd újabb hosszabb buszozás után szállásunkra értünk.

4. nap

A mai nap szerencsére hosszabb buszozás nélkül telt. Reggeli után a Rozsnyói Református Alapiskolába mentünk, ahol a kölcsönös bemutatkozás után egy közös éneklésre, énektanulásra is jutott idő.

Az iskolalátogatás után az Andrásy-család nyomába szegődtünk: az Andrásy Mauzóleumban is elhelyeztük koszorúnkat a segítő szeretet és hűség előtt tisztelegve, majd a betléri kastélyt és annak parkját csodáltuk meg. A gyerekek különösen élvezték, hogy a parkot egyedül deríthették fel. A nap során Rozsnyó városában is tettünk egy sétát. Kora délután értünk vissza Várhosszúrétre, ahol a következő program előtt volt egy kis pihenő idő, amikor pár vállalkozó diákkal még a település hírességéhez, a Buzgó-barlang bejáratához is el tudtunk gyalogolni, útközben egy romos felülcsapós malmot és a Buzgó-patak mésztufagátjait látva. Késő délután a település életének egyik fő szervezőjével Nagy Györggyel találkozhattunk a Gömöri Kézművesek Társulása szervezet székházánál. Az udvarban álló iskola épülete helyén állt egykor az a kúria, ahol Andrásy Dénes, a nagy humanista született. Az ennek emléket állító márványtábla alatt mi is elhelyeztünk egy tiszteletünket kifejező nemzetiszínű szalagot, s örömmel fedeztük fel a tavalyi csoportunk által hozott koszorút is.

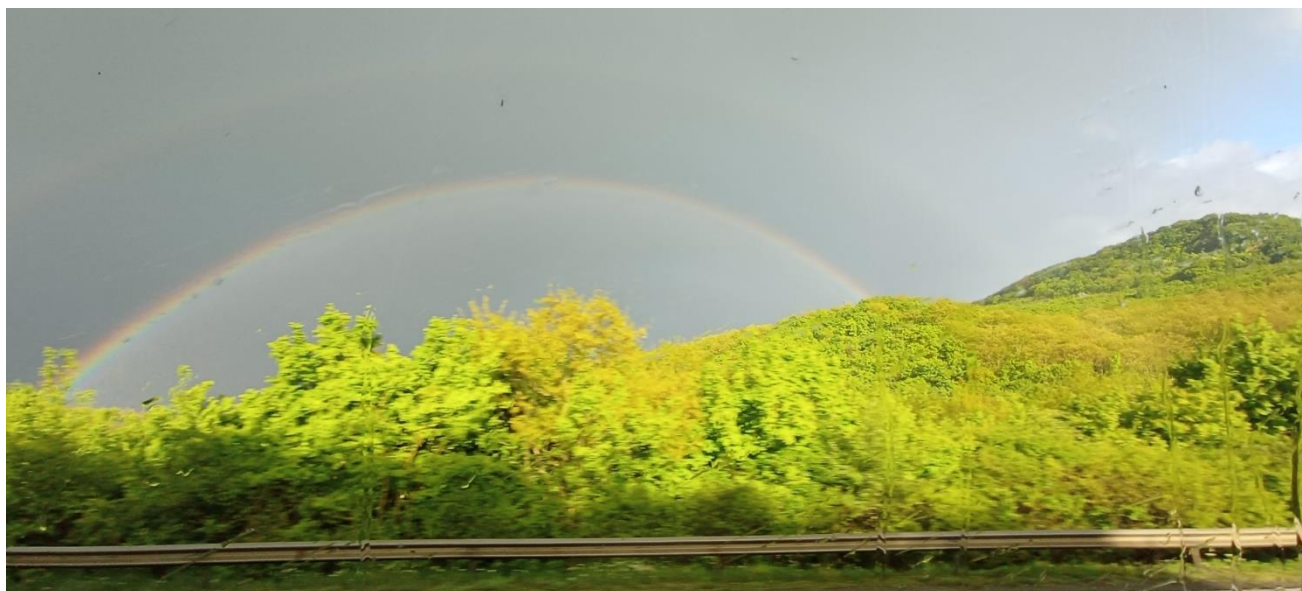

5. nap

Ismét korai felkelés és kb.3 óra utazás után megérkeztünk Selmecebányára, ahol az időjárás megint próbára tett bennünket: szakadó eső és napsütés váltakozott sűrűn egymás után. Bár a szabadtéri bányamúzeumban a föld alatt az eső nem zavart, de ott pedig a bányavízzel szembesülhettünk.

Az óvár bejárása után a Honvéd szoborra mi is feltűztük szalagunkat, miközben elénekeltük a Kossuth-nótát, s az éneknek megfelelően esett az eső. A város főterén áthaladva még egy utolsó pillantást vetettünk a Leányvárra, s hazafelé vettük utunkat. A határ felé tartva az eső elállt s mindannyiunk csodálatára kettős szivárvány kísért bennünket, mintegy nyugtázva az elmúlt 5 nap értékét és emlékét.

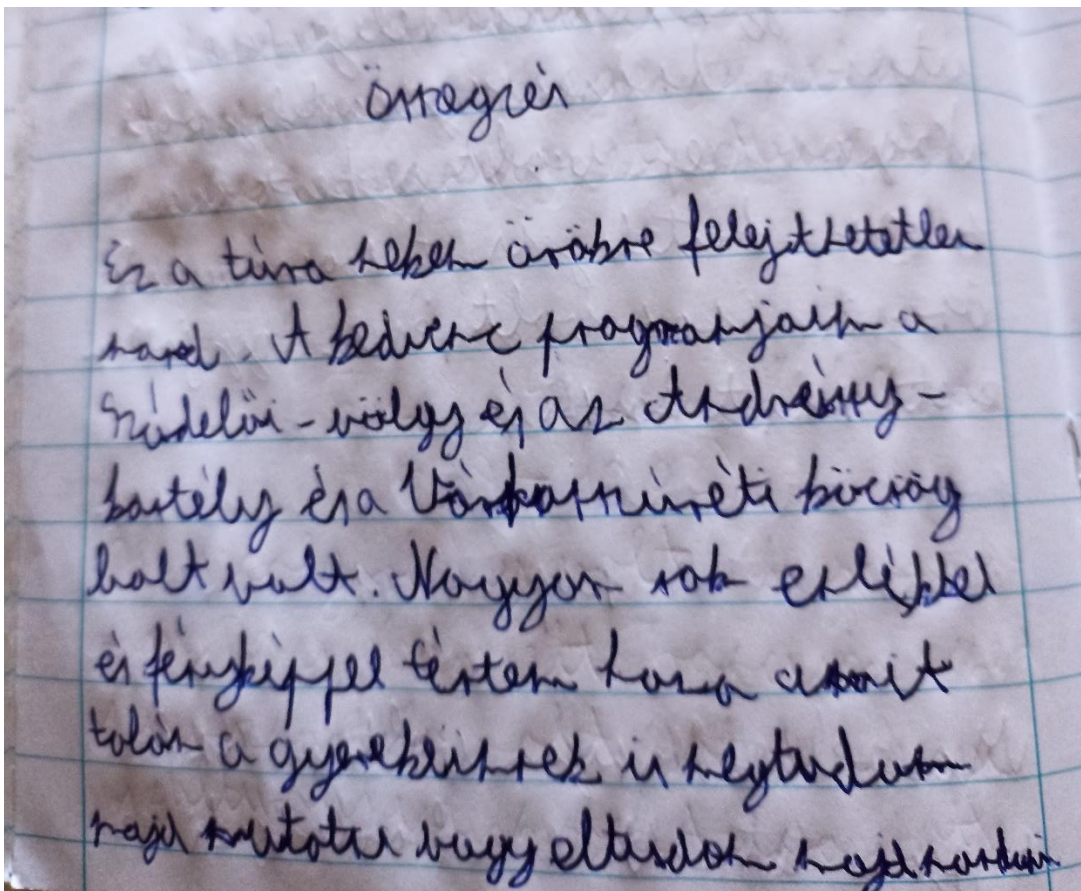
AZ ÉRTÉKELÉS

A hazaérkezés utáni hét péntekén az út képeit nézve felidéztek és rendszerezték a látottakat, ezzel is segítve a füzet jegyzeteinek rendezését. A diákok saját képeikkel, rajzaikkal egészítették ki 'Határtalanul' füzetüket. A füzeteket értékeltük, volt aki 2 szaktárgyi ötöst is kiérdemelt történelemből, olyan is, akinek munkáját, részvételét még ajándékkönyvvel is tudtuk jutalmazni. S még nincs vége!

Csoportokat alakítva saját képeikből kellett egy PPT-t készíteni a projektről, amelyek közül a legjobbakat június 4-én a megemlékezés kisfilmje után a 3 hatodikos osztálynak mutatták be a hetedikesek.

A legjobb felvételekből, és füzetjegyzetekből az árkádok alá egy falújságot is készítettek a gyerekek, amelyeket iskolatársaik és a szülők is érdeklődéssel nézegetnek.

A beszámolót az egyik részvevő diák naplójegyzeteit lezáró összegzéssel zárjuk, amely röviden a fenti bőséges beszámolót igazolja:

Az alábbi linkeken további fényképeket, videófelvételeket láthatnak a projektről:

https://drive.google.com/drive/folders/1jYXNLku5hchoIhnsdDWEFe_ZQrQUWmSi?usp=sharing